

րանն էլ Միհրն է, ինչպէս եւ մեր Մհերը («Զողանց տան պատմականը», 49): Նրա կարծիքով «Ամիրան անունը կազմուած է Միհրան ու Ամիրա բառերից» (նոյն, 49): 1913 թուականին փոքրիկ տարրերութեամբ էպէս նոյն ստուգաբանութիւնն է առեւել ի. Զաւախաշովիլին, ըստ որի «Ամիրան... համապատասխանում է Միհրան-Ամիթրան-Միթրին. ան... այն հին մասնիկն է, որն այսօր էլ ընդունուած է արխազերէնում («Բանրեր Հայ. Գիտ. ինստիտուտի», Ա.Բ., 99): Բոլորովին այլ ու նոր ստուգաբանութիւն է առեւել յարեթաբանութեան հիմնադիր ակադեմիկ Ն. Մառն, ըստ որի Ամիրան անունն արխազերէն ա-ուրա կամ ա-ուր բառն է, որ նշանակում է արեգակ («Բանրեր Հգի.», Ա.Բ., 100—101):

Դժբախտաբար ձեռքի տակ չունենք Մատի ստուգաբանութիւնը պարունակող բուն աղբիւրներն, ուստի եւ պիտի բաւականանք միհրաբանական դպրոցի ստուգաբանութիւնների մասին խօսելով: Վրաց ուրցազնի անունն ստուգաբանելիս «Ամիրայ» բառը մէջ տեղ բերելն անհրաժեշտ չէ, քանի որ Միհրան անուան հայկական Միհրան (Օրբելիան, ԿԶ, 418), յունական Miranes (Justi, 214) ու Վրացական Միհրիան (Justi, 216, «Բանրեր Հգի.», Ա.Բ., 98) ձեւերը եւ անախաչնչիւնը լիովին բաւական են: Յատուկ անուան սկզբին կցուած այս անչիւնը կայ, ինչպէս ասել ենք ոչ միայն վրացերէնում ու արխազերէնում, այլ եւ պարսկերէնում ու հայերէնում: Պարսկերէնում, օրինակ, Պլատոնը դարձել է Ա-Փլաթուն, իսկ Ֆրիդունն եղել է Ա-Փրիդուն (Justi, 331): Հայերէնում, բացի Ա-միր-հերսեհ ու Ա-միրատ անուաններից, իրեւ օրինակ կարելի է նշել Համբաւալը-Ռաստոմ (Փաւառոս, Դ, Պ, 77), Ռուստոմ ու Ռոստոմ (Խորենացի, Բ, Ը, 114, 115 ու Գ, ԽՊ, 312) ձեւերի կողքին, որոնք համապատասխանում են իրանական Rostam-Rostam-Rustam-Rostom-ին (Justi, 262—266, 259) մէր մատենազիրները պահել են Ա-ռոստոմ (Փաւառոս, Զ, Պ, 244) ու Ա-ռոստոմ (Փարպեցի, Գ, Կ, 122, Գ, Կ, 124, 125) ձեւերը (Հմմտ. Justi, 20, 27): (Հայունականի.) Թաղեան սիդԱթէդեւն նուշա:

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

ՀՅՈՒՍՑԵՆԻ ՈՍՏԻԿԵՆՆԵՐՈՒ ԺԸՄԸ- ՆԱԿՈԳԻՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ ԾԻԾԶԻՆ ԾԲԲԸՍԵԵՆՑ ՕՐՈՎ

(Ծարունակութիւն:)

Խուզէյմի յաջորդն Եակուրի կ'անուանէ Իւսուփ ր. Խաչիդ աս-Սուլէմի¹³¹, Բելազորի եւ Տարարի ասոր մասին յիշատակութիւն չեն լներ: Աստ կը յաջորդէ Եազիդ ր. Մաղեադ ր. Զայիդ աշ-Շէյբանի¹³²: Դրամներու վրայ Եազիդի անունը մինչեւ Հիմայ 169 եւ 170 տարիներուն մէջ հանդիպած է¹³³: Հաւանական է թէ նա արգէն իւր նախորդներու կառավարութեան ժամանակ Հայաստանի մէջ որոշ դեր մը խաղած է¹³⁴: Ըստ Տարարիի¹³⁵ Եազիդ 172ին վար առնուեցաւ¹³⁶ եւ անոր տեղ զրուեցաւ Խալիֆային Եղբայրն Ուրէյլալրահ ր. Մահղի¹³⁷: Բելազորիի քովն ալ¹³⁸ իրը Եազիդի յաջորդ կը յիշուի Ուրէյլալլահ ր. Մահղի: Խսկ Եազուրի անոր մասին ամենեւին յիշատակութիւն չ'լներ: Հայ պատմապիրները կ'աւանդեն թէ Խաչիդի այս եղայլը Հայաստանի կառավարիչ էր 788էն մինչեւ 798¹³⁹ = 172—182. Ղեւոնդ¹⁴⁰ այս Ովրէյլահի մասին կ'ըսէ թէ «Խաչիդի Հակառակողդ» եղած ըլլայ: Այս Հակառակողդիւնն ստիպէց զիտաքիր Ովրէյլահի դութիւններին Աստրապատական, Հայաստան, Վրաստաններ Աստրապատական, Հայաստան, Վրաս-

¹³¹ Հայուն պատմական, Թիւ 31:

¹³² Ղազարեան, Թիւ 32, Եակուրի II, 516 Բելա-

զորի 210:

¹³³ Հարունի 169 տարւոյն — Տիզենգազեն Nr. 1090,

170 տարւոյն — Brit. Mus. I, Nr. 140:

¹³⁴ Ըստ Հայ պատմազիրներու (Petermann 6—7) Աս-

տրեն 786ին (= 169—170ին) անուանուած էր:

¹³⁵ III, 607:

¹³⁶ Կանապէս Ibn Challikan Nr. 830 (Հրատ. Wüsten-

feld):¹⁴¹

¹³⁷ Ղազարեան, Թիւ 33:

¹³⁸ Բելազորի 210:

¹³⁹ Պատմականի գիտողութիւնը կ'եւոնդի թարգ-

մանութեան մէջ 164, Թիւ 233: Ըստ St. Martinի, I,

342—343 Ուրէյլալլահ կառավարած է 788էն մինչեւ 803

417 Կ'ը վրաց մատանիլ կ'ընէ մի եւ նոյն տարիներն ինչ

որ ունի Պատմականի Եազիդի աստիճանը, որ կառավարած է 788էն

մինչեւ 788:

¹⁴⁰ Գլ. ԽԱ, էջ 166:

տան եւ Աղուանք, եւ այն՝ Ովբէդլա իրաւունք ունէր ինքն անձամբ կառավարիչներ անուանելու։ Արածին անգամ նա կառավարիչ նշանակեց Եզիդ, որդի Մզկէյի¹⁴¹, ապա Արդարքերիր եւ անկէ ետքը Սուլէյման՝ «Քան զամենեսին ժամատ եւ չարագործող»¹⁴²։ Դրամագիտական տուեալներու համաձայն ալ Ուրէյդալահ աւելի ինքնակաց դիրք մը գրաւեր է Հայաստանի մէջ քան այս ժամանակի միւս ոստիկանները։ Մինչ այլ կառավարիչներու անուանները Ուաշիդ Խալիֆային անունը կրող գրամներու կենդրոնական ընթերցուածին քով վերի կամ վարի կողմը կը գրոշմուէին, Ուրէյդալահի գրամներու վրայ Ուաշիդ ամենեւին չի յիշատակուիր, իսկ Ուրէյդալահի անունը ճիշդ կենդրոնական ընթերցուածին մէջ տեղը կը գտնուի . مَرْسُولُ اللَّهِ مَا أَمْرَاهُ الْأَمِيرُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَوْنَانِ الْجَوَمِيِّنْ Ուրէյդալահի անուամբ մեզի ծանօթ գրամները կը վերաբերին 172ին¹⁴³ եւ 174ին¹⁴⁴։ Ակնյայանի է թէ այս Ուրէյդալահ բոլորովին առանձնայատուկ գերք մը կը գրաւեր։ Թէրեւս Եակուրի Ուրէյդալահի մասին անոր համար յիշատակութիւն չ'ըներ, որովհետեւ իրը Եազիդի յաջորդ Արդարքերիր բ. Արդարհամիդ ալ Աղավի¹⁴⁵ կը համարի։ Հայ պատմագիրոներու այն տեղեկութիւնը թէ Ուրէյդալահ աւելի երկար ժամանակ կառավարած է վստահելի չէ։ Որովհետեւ արդէն 179ին Ուրէյդալահի Եղիպտոսի ոստիկան անուած էր¹⁴⁶։ Արդարքերիր Հայաստանի ոստիկանութեան պաշտօնին մէջ մնաց միայն չորս ամիս¹⁴⁷, յետոյ անոր տեղն անուանուեցաւ Թաղլ բ. Եահեա ալ Բարմէկի¹⁴⁸։ այս անուանումն ըստ Տարաբիի¹⁴⁹ տեղի ունեցաւ 176ին։ Բայց նկատելով որ Թաղլի անուան ըստ երեւութիւն 175ի հայկական

դըամիւ մը վրայ կը գտնուի¹⁵⁰, բստ իս աւել-
լի ճիշդ կերպով անուանման թուականը
պէտք է հաշուել 175 տարին:

Արաբացի պատմագիրներէն եւ ոչ մէկը
կը յիշէ Սուլէյման բոնաւորն, որուն մա-
սին կը խօսի Ղետոնդ : Թերեւս 174ին Հայա-
տան դրոշմուած Ռեքյալահի դրամին
կենդրոնական ընթերցուածին վերեւ գլո-
նուող և գիրն այս Սուլէյմանը մատնանիւ
կ'ընէ¹⁵¹ :

177ին Ֆաղլ Խորասանի ոստիկան կ'անուանուի¹⁵²: Տարբարի կ'ըսէ թէս սոյն տարին Խորասան, Սագաստան եւ Ծէյ միացան այն նահանգներուն հետ, որոնց վրայ նայառաջադոյն արդէն իշխած էր, իսկ ասոնք հետեւեալ նահանգներն էին. Զիրալ, Տարբարիստան, Դունքալ, Կումիս, Հայաստան եւ Ատրպատական¹⁵³: 178ին Ֆաղլ դէմիլի Խորասան ճամբար կ'ելլէ¹⁵⁴: Եակուբի¹⁵⁵ կը պատմէ նաեւ անյաջող արշաւանքը Համզին¹⁵⁶ բերդին վրայ, որմէ յետոյ Ֆաղլ Հայաստան կը ձգէ թողլով իբր իւր տեղապահն Օմար բ. Էյխուր ալ Կինանի: Յետոյ լստ Եակուբիի, Իրաքէն Հայաստան կ'ուղարկէ Աբու Սաբբահ իբրեւ հարկահան, իսկ իբրեւ սպարապետ Սայիդ բ. Մուհամմէդ ալ-Հառանի ալ-Լէհէքրի: Բայց Բէրլայի բնակիչները կը յարձակին Աբու Սաբբահի վրայ եւ կը սպաննեն: Խովութիւնները ուկսին, Աբու Մուհամմէդ ալ-Շարի կ'ամստամբի: Այն ժամանակ Ֆաղլ Հայաստանի

¹⁵⁰ Тиценгаузен, Nr. 1197, Stickel, Handbuch I, 9.
Nr. CXII, tab.

¹⁵² Tabari, III, 629.

¹⁵³ Tabari III, 612.

¹⁵⁴ Tabari III, 631:

Tabari

156

18. 1. 1861. — *Geographische und statistische Beschreibung des Russischen Reichs* von Petermann, Berlin.

卷之七

142 ՏԵՐ, ՂԵՐԱՆԴ, ԳԼ. ԽԱ. Էջ 166

¹⁴³ Ahmed Ziya, Nr. 420, որ գործանակ ՈՒ մաս

سید الائمه

¹⁴⁴ Nützel I, Nr. 960, Марков 27, Nr. 378:

III Nutzen 1, Nr. 300,

¹⁴⁵ المدوى، *لِلْمَدْوَى*، ١٢٧.

146 Kindi, *Sphæra*. I

247 Jaqubi II, 516:

148 Հազարեան, Թիւ 35:

ոստիկան կ'անուանէ Խալիդ բ. Եազիդ բ.
Ռւսէյդ աս-Սուլէմի եւ Հոն կ'առաքէ Ար-
դալմէլիք բ. Խալիֆա ալ-Հարաշի 5000 զօր-
քով։ Բայց այս զօրքը աշ-Շարիի կողմանէ
պարսութիւն կը կրէ։ Ասկէ վերջ Ռաշիդ
ոստիկան կ'անուանէ Արբաս բ. Զերիք բ.
Եազիդ բ. Զերիք բ. Արդալահ ալ-Բեջելի,
իսկ Շարիի դէմ իբր զօրավար կը նշանակէ
Մալահ¹⁵⁷ ալ-Հիմսի 6000 զօրքով։ Սակայն
այս զօրավարն ալպարտութիւն կը կրէ եւ կը
սպաննուի։ Այս ժամանակ Ռաշիդ կ'առաքէ
Եահեա ալ-Հարաշի 12.000 զօրքով եւ Եա-
զիդ բ. Մալկեադ 10.000 զօրքով։ Մի եւ նոյն
ժամանակ Արբաստականի մէջ կ'ապստամբի
Մուհամէտի աս-Տէմիմի։ Ասոր դէմ կ'ելլէ
Եահեա ալ-Հարաշի, մինչ Եազիդ Շարիի
Վրայ կը քալէ։ Երկու զօրավարներն ալ կա-
տարեալ յաջողութիւն կ'ունենան։ Եահեա
Արբաստական զսպէլէն ետքն Եազիդի հետ
կը միանայ։ Այս ժամանակ Շարիի կը վախ-
ճանի¹⁵⁸։ Ասոր յաջորդը — Սաքին բ. Մուսա
ալ-Բէյլիկանի — գերի կը բռնէ Եահեա եւ
Քաղղադ կ'ուղարկէ։

Հայրաստանը զսպէլէն ետքը Ռաշիդ նա-
հանգիս ոստիկան կը կարգէ Մուսա բ. Իսա
ալ-Հաշիմի, որ մէկ տարի Հայրաստան կը
մնայ։ Ասոր ժամանակ լսուվութիւնները
վերստին կը սկսին։ Սակայն յաջորդ ոստի-
կանն — Եահեա ալ-Հարաշի — վերստին
ևրկիրը կը իսպաղնէ։

Եակուրիի այս պատմուածքէն կը տես-
նուի թէ Խալիֆայի Հայրաստանի Համար
Ֆաղլէն ետքը յաջորդ ոստիկանն եղերէ Ար-
բաս բ. Զերիք¹⁵⁹։ Միւս անձինքներն՝ Օմար
բ. Էյబը, Արու Սարբահ, Սայիդ բ. Մու-

չամմէդ եւ Խալիդ բ. Եազիդի ֆաղլի ստորա-
կարգ էին։ Զասոնք Ղազարեան իւր աղիւ-
սակին մէջ եւ ոչ իսկ կը յիշտակէ, մինչ
Սայիդ բ. Սալիմ ալ-Բահիլի անունով
մէկը¹⁶⁰ ներս առած է։ Այս Սայիդը նա
հաւանականաբար Բելազորիէն առած է,
որուն քով ֆաղլի յաջորդն իրապէս այսպէս
կ'անուանուի¹⁶¹, սակայն Ղազարեանի աչ-
քէն վրիպած է որ Եակուրիի ալ Սայիդ կը
յիշէ, բայց աւելի վերջը։ Ակնյայանի է թէ
Ղազարեանի յատաջ բերած տեղիքը պէտք է
ուղղել եւ ֆաղլի յաջորդ համարել ոչ թէ
Սայիդը, այլ Եակուրիի քով յիշուած Ար-
բասը։

Արբասին յաջորդող ոստիկանն Եակուրիի
կ'անուանէ Մուսա բ. Իսա ալ-Հաշիմի¹⁶²։
Այս Մուսայի անունը կը գտնուի 178 տար-
ույն առանական դանդի մը վրայ¹⁶³։
Որովհետեւ նա մէկ տարի միայն կառավա-
րած է, այս պատճառաւ յաջորդ նահանգա-
պէտի՝ Եահեա ալ-Հարիչայի¹⁶⁴ ոստիկա-
նութեան համար կը ստանանք 179 տարին։
Այս միենայն տարին նշանակուած է Կիեւի
դանձին Եահեայի անունը կրող Հայկական
դահէկանի մը վրայ։ Եւ որովհետեւ 178ին
ալ-Բահիրի մէջ գրոշմուած դանդի վրայ ալ-
Եահեա անունը կը կարգացուի, կարելի է
թէ արդէն 178ին Եահեա սկսած ըլլայ
Հայրաստան կառավարել։ Սակայն նմանա-
պէս Հնարաւոր է թէ այս դրամն արդէն այն
ժամանակ դրոշմուած ըլլայ, երբ Եահեա
տակաւին Հայրաստանի ոստիկան չըլլարուն
կը գտնուէր Հիւսիսային կողմերը աշ-Շա-
րիի դէմ մղած պատերազմական գործողու-
թիւններու պատճառաւ։ Այս թուականին
հետ բոլորովին կը համաձայնի Կինդիի այն
տեղեկութիւնը՝ թէ Մուսա բ. Իսա 179ին
Եղիպատուի ոստիկան անուանուած է¹⁶⁵,

157 Աճառ:

¹⁵⁸ Որովհետեւ ֆաղլ Հաւանականաբար 177–178
Հայրաստան կը թողու, իսկ Մուսա բ. Իսա արդէն 178ին
ոստիկան էր, այս պատճառաւ Արու Մուսայի սպասա-
րութեան համար կը ստանանք 177–178 թուականը՝ Կոյն
Եահեարի¹ 495–496 էջի վրայ կը իսօսի ուրիշ ալ-Շարիի,
Վելիկի² բ. Տարիփի ապստարութեան մասին, որ Միջա-
նակար ծագեցաւ, ասոր Համաձայն 179ին, բայց Տարարիի
(III, 631), արդէն 178ին։ Այս պատճառութիւնը զապէլւ-
ր. Համար յաջորդաբար երկու զօրավար կ'առաքուին Մուսա
որուք աս-Տեմիք եւ Մուսամմիր բ. Իսա ալ-Արդի,
կամ կեանքը կը տուժէ։ Ամենէն վերը կ'առաքուի
եազիդ բ. Պաղեադ ալ-Շեյքանի, որ ալ-Շարիի կը իսոր-
ուակէ 179ի Ռամազանին (Ibn Challikan, Nr. 794, 830,
¹⁵⁹ Athir VI, 98, Tabari III, 638, Weil II, 147)։

¹⁵⁹ Ղազարեան, թիւ 37։

¹⁶⁰ الْأَهْلِ الْمُلْكُ الْمُلْكُ الْمُلْكُ الْمُلْكُ Ղազարեան, թիւ 36։

¹⁶¹ لِنَقْصَانَرَبَّكُوكَنْ رَبَّلَعَلَّرَبَّيْ گَوَّى ցَوَّى կَر շատ Համա-
պատ է։ Ասոր քով Խանուհ բ. Հատիմն ետքն անմիջա-
պատ է կը յաջորդէ Խուզէյմ բ. Խազիմ, ապա Եազիդ բ.
Մաղեադ ալ-Շարիի, ապա Ռեկիդալահ բ. Մահդի,
ապա Փաղլ բ. Եահեա, ապա Սայիդ բ. Ալլու, յետոյ Մու-
սա Համաձայնի բ. Եազիդ բ. Պաղեադ։ Լողիանրապէս սափ-
համաձայն կարգն ոյն է, ինչ որ է Եակուրիի քով, բայց
այն հերու կարգն ոյն է, ինչ որ է Եակուրիի քով, բայց

¹⁶² Jaqubi, II, 517, Ղազարեան, թիւ 38։

¹⁶³ Tiszenhauzen, Nr. 1255.

¹⁶⁴ Jaqubi II, 517.

¹⁶⁵ Kindi 137։

ինչպէս եւ իրն ալ-Ասկրի տեղեկութիւնը թէ 180ին Եահեա ալ-Հարիշի Մուսուլի ոստիկան նշանակուած է¹⁶⁶: Բայ Եակուրի Հայաստան Եահեայի յաջորդն կ'ըլլայ Ահմէդը. Եազիդ բ. Ուսէյդ աս-Սուլէմի¹⁶⁷: Կիեւի գանձի 180ի հայկական դահեկանին վրայ ունէ ոստիկան չի նշանակուիր: Նման դահեկաններ — միեւնոյն նկարագրով եւ առանց ոստիկանի անուան — մինչեւ հիմայ ծանօթ են մեզի 179 եւ 181 տարիներէն¹⁶⁸: Հաւանական է թէ այս դահեկանները ճիշդ այս Ահմէդի կողմանէ դրոշմուած են, թէեւ Եակուրի խօսքէն¹⁶⁹ դժուարաւ կարելի է հետեւցնել՝ թէ այս Ահմէդն այսչափ երկար ժամանակ այն կողմէրը մնացած ըլլայ:

Ահմէդի յաջորդն Եակուրի կ'անուանէ Սայիդ բ. Սէլմ բ. Կուտէյրա ալ-Բահիի, որ 180ին Ջեղիբէի ոստիկան էր¹⁷⁰: Տաբարիի վկայութեան համաձայն¹⁷¹ նա 182ին Հայաստանի ոստիկան եղած է: Ղազարեան վերոյիշեալ տեղը զանի չի յիշեր, սակայն այս յայտնի սխալ մըն է, որովհետեւ այս անուան կը հանդիպէնք այս ժամանակի՝ 181 եւ 182 տարիներու¹⁷² դրամներու վրայ: Ապա Եակուրի քով կը յաջորդէն Նասր բ. Հարիր ալ-Մուհամէրի¹⁷³ եւ Ալի բ. Իսա բ. Մահան¹⁷⁴, որոնց կառավարութեան մասին միւս պատմագիրները բնաւ յիշատակութիւն չեն ըներ: Միայն Տաբարի կը պատմէ թէ Ալի բ. Իսա 183ին Խորասանէն Ռաշիդէն եկած է¹⁷⁵: 183ին Հայաստանի եւ Ասրաւատականի ոստիկան կ'անուանուի Եազիդ բ. Մազեադ աշ-Շէյրանի¹⁷⁶, որ այս պաշտօնին

¹⁶⁶ VI, 105:

¹⁶⁷ Jaquibi, II, 517; Ղազարեան, Թիւ 40:

¹⁶⁸ Տիզենգայզեն, Nr. 1262, 1307:

¹⁶⁹ Jaquibi, II, 517–518: “Ապա առ-Ռաշիդ ոստիկան անուանեց Ահմէդ բ. Եազիդ բ. Ուսէյդ աս-Սուլամի, Երբ սա հասաւ Երիրին մէջ գտնուող խորասանցիներն, որոնք ալ-Հարաշի հետ եւ անկէ յառաջ եկած էին, անոր որոնք ալ-Հարաշի հետ եւ անկէ յառաջ եկած էին, անոր վրայ յարձակեցան, անոր գէմ ապստամբեցան եւ պատերազմ հաշակեցին ըսելով՝ մենք քեզ չենք հնազանդիր: Ասոր վրայ առ-Ռաշիդ (ոստիկան) անուանեց Սայիդ բ. Ալամը բ. Կուտէյրա ալ-Բահիին”:

¹⁷⁰ Tabari, III, 645:

¹⁷¹ Tabari III, 647:

¹⁷² 181 տարւոյն — Lavoix I, Nr. 775, Codrington, Some rare oriental coins, Num. Chron. 4 ser., II, 270.

¹⁷³ 182 տարւոյն — Տիզենգայզեն, Nr. 1332:

¹⁷⁴ Jaquibi II, 518; Ղազարեան, Թիւ 42:

¹⁷⁵ Ղազարեան, Թիւ 43:

¹⁷⁶ III, 648–649:

¹⁷⁷ Ղազարեան, Թիւ 44, Tabari III, 648, Ibn Chalilikan, Հրատ. Wüstenfeld, Nr. 830, Jaquibi, II, 518:

մէջ կը մնայ մինչեւ իւր մահն, որ տեղի կ'ունենայ 185ին¹⁷⁷: Ասոր անուան հանդիպած ենք մինչեւ հիմայ 183¹⁷⁸ եւ 184¹⁷⁹ տարիներու առանական դահեկաններու վրայ: Կիեւի գանձի մէջ կը գտնուէր հայկական դահեկաններ մը 185էն այս անուամբ: Ասոր յաջորդն Եակուրի 180 կ'անուանէ Խուզէյմա բ. Խազիմ, զոր Ղազարեան պատմագրիս հետեւելով իւր աղիւսակին մէջ առաջ է¹⁸¹: Սակայն այս, ինչպէս ակնյայտնի է, ճիշդ չէ: Տաբարի¹⁸² բոլորովին վճռական կերպով կ'ըսէ՝ թէ 185ին վախճանած Եազիդ բ. Մազեադի տեղ Հայաստանի ոստիկան դրուցաւ անոր որդին Ասադ բ. Եազիդ: Դրամագիտական տուեալներն ալ զայս կ'ապացուցանեն: Այս ու անունն առաջին անգամ կը հանդիպի 184 տարւոյն առանական դահեկանին վրայ¹⁸³ եւ միեւնոյն տարւոյն առանական դանգին վրայ¹⁸⁴ — յայտնի իրողութիւն՝ թէ նա արդէն հօր կենդանութեան ժամանակ ինչ ինչ վարչական պաշտօն ունէր: Յետոյ այս անունը կը հանդիպի 185 եւ 186 տարիներու հայկական եւ առանական դահեկաններու վրայ¹⁸⁵ եւ 185ի առանական դանգին վրայ¹⁸⁶: Ասադին կը յաջորդէ ոստիկանութեան պաշտօնին մէջ նմանապէս ոչ թէ Խուզէյմա բ. Խուզիմ, այլ Ասադի եղբայր՝ Ղազարեանի քով Ահմէդ բ. Եազիդի եւ Նասր բ. Հարիրի մէջ տեղը թէ 41ի տակ յիշուած Մուհամմէդ բ. Եազիդ բ. Մազեադ: Այս Մուհամմէդի մասին արաբացի մատենագիրներէն միայն Բելազորի¹⁸⁷ եւ իրն-Խալլիկան¹⁸⁸ յիշատակութիւն կ'ընեն: Ասոր անուան կը հանդիպին բաւական յաճախ այս ժամանակի դրամագիտական յիշատակարաններու վրայ՝ 186 եւ 187 տարիներու հայկական եւ առանական

¹⁷⁷ Tabar iIII, 650:

¹⁷⁸ Nützel I, 954:

¹⁷⁹ Տիզենգայզեն, Nr. 1362:

¹⁸⁰ II, 519, Ամանապէս Petermannի հայ պատմագրիները:

¹⁸¹ Ղազարեան, Թիւ 45:

¹⁸² III, 650:

¹⁸³ Տիզենգայզեն, Nr. 1361:

¹⁸⁴ Տիզենգայզեն, Nr. 1370:

¹⁸⁵ Տիզենգայզեն, Nr. 1388, 1389, 1405, 1407:

¹⁸⁶ Տիզենգայզեն, Nr. 1390:

¹⁸⁷ Բելազորի, 210:

¹⁸⁸ Հրատ. Wüstenfeld, Nr. 830:

մասին ամենեւին յիշատակութիւն չեն ըներ :
Աբրամ բ. Զուֆար անուան կը հանդիպինք
193ի առանական դահեկանի²¹² եւ 197ի ա-
ռանական դանգին վրայ²¹³ : Եթէ այս վեր-
ջին թուականը ճիշդ կարդացուած է, այն
ժամանակ ստիպուած ենք ենթագրել թէ
Աբրամ երկու անգամ սստիկան եղած է :
Եյիւբ բ. Սուլէյման, որուն անուան կը հան-
դիպինք 192ի եւ 193ի դահեկաններու
վրայ²¹⁴ եւ Եահեա բ. Զուֆար, որուն ա-
նունը 193ի հայկական դահեկանի մը վրայ
կը դանուի²¹⁵, բացի դրամերէն տեղ մըն
այ չեն յիշուիր :

Այս ժամանակի դրամներու վրայ յա-
ձախ այնպիսի անուններու կը համդիպինք,
որոնք դիւրաւ պիտի մեկնուէին, եթէ ա-
նուններս կրողները յիշեալ նահանգներու
ռատիկաններու հետ ազգակցական յարաբե-
րութեան մէջ զնէինք: Այսպէս յայտնի են
Եազիդ ք. Մազեազի երկու որդիները՝ Ասադ
և Մուհամմէդ, որոնց անուններն, ինչպէս
տեսանք, դրամներու վրայ դրոշմուած են:
189ի ինչ ինչ դահնեկաններու վրայ, որոնք
Հայաստան եւ Առան դրոշմուած են, Խուզէյ-
մա ք. Խաղիմի անուան հետ կը յիշուի նաև
Բիշր ք. Խուզէյմա անունով մէկը²¹⁶: Նմա-
նապէս Սուլէյման ք. Ասամի եւ Աբրաս ք.
Զուֆարի նահանգապետութեան ժամանակ
Հայկական ինչ ինչ դրամներու վրայ էյիւր
ք. Մուլէյման եւ Եազեալ ք. Զուֆար անուն-
ները գրուած են:

Հայաստանի գրությունած 190ի եւ 191ի
դահեկաններու վրայ Խուզէյմա բ. Խա-
ղիմի անուան հետ կը գտնուի նաև Իս-
մայէլ բ. Իրբահիմ անունը²¹⁷: Լէյն
Փուլ²¹⁸ կ'առաջարկէ 191ի հայկական գո-
հեկանի վրայ գտնուող անունը վոխա-
նակ բարի աստված Աստվածածին կարդալ մաս ուն:
Նոյն իսկ զրամներու նկարագրութեան ժա-
մանակ Լէյն Փուլ չի համարձակիր ուեէ ըն-
թերցուած մը տալ, այլ կը բաւականանայ

212 Тизенгъузен, № 1549:

²¹³ Zambaur, Contributions, 30, Nr. 64:

²¹⁴ *Записки*, Сочинение 1924 г., Издание 1934 г. (Тизенгаузен,

Nr. 1513 (L 2819):

215 Тизенгаузен, Nr. 1543:

216 Тизенгаузен, Nr. 1461, 1458, *mit* S. de Sacy,

THESENFRASEN, N.Y.

217 Тиентхайвен, №. 1482, 2816.

²¹⁸ Lane Poole, Khedivial Library, Nr. 441, note.

²¹⁰ Frähn, Mscr. *m'lu* Tysenrauzen, Nr. 1482, Tornberg, Symbolae, III. 10, Nr. 16, tab. II, Bartholomaei quatrième lettre à Soret, 42, Nr. 8 (Revue belge de numism., 4 ser. II).

220 Тизенгаузен, Nr. 2816, Bartholomaei *mūq.*, Nr. 9
Nützel I., Nr. 964: III

221 Rogers, Catalogue, (Num. Chron. 3 ser. II.
242. Nr. 321).

²⁹² Nützel I, Nr. 963, Taf. IV.

223 III, 48:

224 III, 47:

^{٢٩٥} بشر بن خزيمة الأسدى

²²⁶ Тизенгаузен, Nr. 1458—1461:

րուան անջրպետը բնականաբար արտաքոյ կարգի երկար է, սակայն նկատելով որ այս երկու անուններն, եւ մանաւանդ ասոնց միացումը բոլորովին հաղուադէպ է, այս պատճառաւ ինձի բնաւ անկարելի չերեւար այն հնարաւորութիւնը՝ թէ Տարարիի քոյլ յիշուած անձը նոյնն է ինչ որ կը յիշու Դրամներու վրայ: Հէյսէմ բ. Բէսսամի հետ մէկտեղ Տարարի կը յիշէ Բէսսամ բ. Իբրահիմ սպարապետ մը: Եթէ վերջինս Հէյսէմի հայրն է, այն ժամանակ Հէյսէմ 132ին տակաւին շատ երիտասարդ եղած ըլլալու է:

Այն դահեկանն, որուն յետսակողմեան երեսի վրայ այս ու անունը կը գլունուի, զրոշմուած է ոչ թէ 192ին, ինչպէս որ Ֆրէն²²⁷ հարցական նշանով յառաջ կը բերէ, այլ 195ին. այս հաւանօրէն կարելի է բացատրել հին կնքոյ գործածութեամբ: Ուստի իմ առաջարկած Ծագիդի ժամանակ Հայաստանի ոստիկաններու աղիւսակը հետեւալն է.

169—170 Խուզէյմա բ. Խաղիմ ատ-Ճեմիմի (Ղազ. Թ. 30):

170ին Իւսուֆ բ. Ռաշիդ աս-Խուզէմի (Ղազ. Թ. 31):

171—172 Եազիդ բ. Մազեադ բ. Զայիդա աշ-Ճէյրանի (Ղազ. Թ. 32):

172ին Արդալքիրի բ. ստորակարդ
Արդալլահ ալ-Ադալի Ուրէյդալլահ
(Ղազ. Թ. 34): բ. Մահդիի

173ին Խուզէյման? (Ղազ. Թ. 33):

175ին Ֆաղէ բ. Եահեա ալ-Բարմէկի (Ղազ. Թ. 35):

177ին Օմար բ. Էյխոր ալ-Կինանի
ստորակարդ
Արու Սարբահ Ֆաղէ բ. Եա-
Սայիդ բ. Մուսամ-հեա ալ-Բար-
իալիկ ալ-Հառանի մէկիի:
սէյդ աս-Խուզէմի

178ին Արբաս բ. Զէրի ալ-Բեղելի (Ղազ. Թ. 37):

178ին Մուսա բ. Իսա ալ-Հաշիմի (Ղազ. Թ. 38):

179ին Եահեա ալ-Հարաչի (Ղազ. Թ. 39):

179—181 Ահմէդ բ. Եազիդ բ. Ուսէյդ աս-Խուզէմի (Ղազ. Թ. 40):

181—182 Սայիդ բ. Սէլմ բ. Կուտէյրա ալ-Բահիի (Ղազ. Թ. 36):

182ին (?) Նասր բ. Հաբիբ ալ-Մուհամէդի (Ղազ. Թ. 42):

183ին Ալի բ. Իսա բ. Մահան (Ղազ. Թ. 43):

183—185 Եազիդ բ. Մազեադ աշ-Ճէյրանի (Ղազ. Թ. 44):

184—186 Ասադ բ. Եազիդ բ. Մազեադ:

186—187 Մուհամէդի բ. Եազիդ բ. Մազեադ (Ղազ. Թ. 41):

187—191 Խուզէյմա բ. Խաղիմ ատ-Ճէմիմի (Ղազ. Թ. 45):

192ին Խուզէյման բ. Եազիդ բ. ալ-Ասամ ալ-Ամիրի (Ղազ. Թ. 46):

193ին Արբաս բ. Զոփար ալ-Հիւալի (Ղազ. Թ. 47):

193ին Մուհամէդի բ. Զուհէյլ աղ-Դարբի (Ղազ. Թ. 48):

Ո. ՓԱՍՏԱՐ
ԹԻԳԱՄ. Հ. Վ. ԽՈՎԼԻԶՅԱՆ

ՀՈԼԼՈՆԴԱՆ ԵՒ ՀԱՅԵՐԵ

ԺԶ—ԺԹ. ԴԱՐԵՐՈՒՄ

(Ըարունակութիւն.)

Է.

Վանանդեցիների աշակերտ՝ Ծրէօդէր
գերմանացի հայագէտը. նրա “Գանձ Արամեան
Լեզուի հեղինակութիւնը: Ծրէօդէրի անտիպ
և Հայ-լատին բառարանը: Ագուլեցւոց բարեա-
ռով մի հին ոտանաւոր: Լակրոզ հայագէտ գաղշ-
ղացին եւ նրա անտիպ “Հայ-լատին բառա-
րանը” Լէյդէնի Մատենադարանում: Լակրոզի
կարծիքը Ծրէօդէրի մասին:

Վանանդեցիք Ամստերդամում հաստա-
տուելով ոչ միայն հայկական տպագրութիւնը
զարգացրին, այլ մասմբ զարկ տուին նաեւ
հայագիտութեան տարածմանն Եւրոպայում:
Հայագիտութեան բարձրացնելու մի քանի եւրո-
պացի նշանաւոր արեւելագէտներին, որոնք մե-

²²⁷ Recensio 1**, Nr. 244: